

നാം അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ജനതയാണ്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ നാം സവിശേഷമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട് ഒരു സഭയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കാലത്ത് ഈ നാട്ടിൽ മേൽവിലാസമില്ലാതെ ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന നമ്മെ ദൈവം ഇന്ന് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു! കർണ്ണാടകയിലെ സഭാ സമൂഹത്തിൽ ഇന്ന് നമ്മൾ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു രൂപതയാണ്. ഇടവകതലത്തിലും റീജൻ തലത്തിലും ഒട്ടേറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നു. രൂപതാതലത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നന്നായി ആരംഭിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചു. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും നമുക്ക് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയാം. നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടെയും സഹകരണത്തിന് ഹൃദയപൂർവ്വം ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

ദശ വർഷം പൂർത്തിയാകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സ്വയം പരിശോധനത്തിനും, നവീകരണത്തിനും നാം തയ്യാറാകണം. ദൈവവും സഭയും നമ്മെ ഉയർത്തി. നിരവധിയായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ദൈവം നമ്മെ ധന്യരാക്കി. ഒരു കാലത്ത് അന്യമായിരുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ നമുക്കിന്ന് ലഭ്യമാണ്. നാം ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ആനുപാതികമായി ആത്മീയമായി വളർന്ന് സഹകരിച്ചോ എന്ന് പരിശോധിക്കണം. നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവുമായ ജീവിതം കർത്താവിന്റെ തിരുഹിതത്തിന് അനുസരിച്ചുള്ളതാണോയെന്ന് പരിശോധിക്കണം. ഇടവകാകൂട്ടായ്മ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനായി നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. രൂപതയുടെ പൊതുവിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളോട് നമ്മുടെ മനോഭാവവും സഹകരണവും പരിശോധനാ വിധേയമാക്കണം.

സഭയെന്ന് പറയുന്നത് കർത്താവിനാൽ വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട ജനസമൂഹമാണ്. ഇത് വെറുമൊരു ഭൗതിക സംഘടനയല്ല. സഭക്ക് ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ ഘടകങ്ങളുണ്ട്. ദൃശ്യമായ ഘടകങ്ങൾ സഭയിലെ വിവിധ സംവിധാനങ്ങളും, വിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുമാണ്. അദൃശ്യഘടകം ദൈവമാണ്. കർത്താവിശോധിശിഹായാണ് സഭയെ സ്ഥാപിച്ചത്. പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് അതിനെ നയിക്കുന്നത്. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്. നാമെല്ലാവരും അതിലെ അവയവങ്ങളുമാണ്. നാമെല്ലാവരും സ്നേഹത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ട് അവിടുത്തെ മഹത്വമായി ജീവിച്ച് അവിടുത്തെ സാക്ഷികളാകണം. നമ്മുടെ ജീവിതം ജീവിക്കുന്ന സുവിശേഷമാകണം.

ഈ കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷം രൂപതയുടെയും ഇടവകകളുടെയും അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിലായിരുന്നു നമ്മുടെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ. എന്നാൽ ഇനി സഭയുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. ജീവിത നവീകരണത്തിനും വളർച്ചക്കും സാക്ഷ്യത്തിനും മുന്തൂക്കം നൽകണം. വിശ്വാസത്തിലും ആരാധനയിലും പങ്കുവയ്ക്കലിലും നാം വളരണം.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും നിലനിർത്തുന്നതും

ജീവിതത്തിന് അർത്ഥം നൽകുന്നതും നമ്മുടെ വിശ്വാസമാണ്. എല്ലാകാര്യങ്ങളെയും വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതം ധന്യമാകുന്നു. നമ്മൾ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കണം, വിശ്വാസത്തിൽ വളരാൻ ശ്രമിക്കണം. പരമ്പരാഗതമായി നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിനെക്കുറിച്ച് പഠിച്ച് വളരണം. വിശ്വാസാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കണം. പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബെനഡിക്ട് 16-മൻ 2009 ജൂൺ 29-ന് പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഫ്ര(Caritas in Veritate) “സത്യത്തിൽ സ്നേഹം” എന്ന ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ നമുക്ക് എത്രമാത്രം ഭൗതിക നേട്ടമായാലും നാം ആത്മീയതയിൽ വേരുന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും പരാജയപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മീയതയിൽ അടിയുറച്ച് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാൻ യത്നിക്കണം.

ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നത് തന്നെ ആരാധിക്കാനാണ്. ധന്യമായ ഒരു ആരാധന ക്രമം നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും ശ്രേഷ്ഠമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവരും വി. കുർബ്ബാനയിലും മറ്റുള്ള ആരാധനകളിലും സജീവമായി പങ്കെടുക്കണം.

ദൈവം നമുക്ക് നൽകുന്ന നന്മകൾ, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥമതികളാവരുത് നാം. നമുക്കുള്ള എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഒരു ഓഹരി മറ്റുള്ളവരുമായി നാം പങ്കുവയ്ക്കണം. അക്രൈസ്തവർ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഈ നാട്ടിൽ നാം നന്മകൾ ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ഈശോയ്ക്ക് സാക്ഷികളാകണം. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെയും ആരാധനയെയും എതിർക്കുന്നവർ ഉദാഹരണം. പക്ഷെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധവും സ്നേഹപൂർവ്വകവുമായ ജീവിതം വഴി അവരെ ഈശോയിലേക്കും സഭയിലേക്കും ആകർഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. നമ്മെക്കുറിച്ച് അക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു എന്ന് നാം അന്വേഷിക്കണം. “ജനം അവരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു” (നടപടി 5 : 13) എന്നാണ് ആദിമ സഭയെക്കുറിച്ച് പറയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവിതം ക്കു മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ ബഹുമാനിക്കുന്നുവോ എന്നുള്ളത് പ്രസക്തമായ ചോദ്യമാണ്.

നമ്മുടെ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യം അഭംഗുരം പാലിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ നാടിന്റെ നന്മകളുമായി അനുരൂപപ്പെടേറ്റ് നമ്മുടെ വളർച്ചക്ക് ആവശ്യമാണ്. ദക്ഷിണ കർണ്ണാടകയിൽ നടപ്പെട്ട സീറോ മലബാർ രൂപതയാണ് നമ്മുടെത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയാണ് നാം വളരേറ്റ്. ഈ നാടിന്റെ ആചാര രീതികൾ, ഭാഷ, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രധാരണം മുതലായവ നാം മനിലാക്കി സ്വീകരിക്കാവുന്നത് സ്വീകരിക്കണം. ആസന്നമാകുന്ന രൂപതായോഗത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ചകൾ നടക്കും. നാം തുറവിയുള്ള ഒരു സമൂഹമാകണം.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബെനഡിക്ട് 16-മൻ മാർപ്പാപ്പ ആവർത്തിച്ചു